

(๑) คำร้องที่ ๑๕๑/๒๕๕๓ สิทธิในกระบวนการยุติธรรม กรณีกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจยิงพี่ชายของผู้ร้อง

ผู้ร้องร้องเรียนว่า เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๓ เวลาากลางคืน พี่ชายของผู้ร้องถูกเจ้าหน้าที่ชุดตรวจซึ่งประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรแม่ต๋อน และเจ้าหน้าที่ป่าไม้ซึ่งตั้งจุดสกัดอยู่ระหว่างหมู่บ้านห้วยขนุนและหมู่บ้านซิแบร หมู่ที่ ๗ อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ ยิงในระยะประชิดตัวเข้าที่บริเวณหน้าห้องได้รับบาดเจ็บสาหัส ผู้ร้องเห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจกระทำการเกินกว่าเหตุ จึงขอให้ กรม.ตรวจสอบ

กรม.พิจารณาจากข้อเท็จจริงที่ได้จากการตรวจสอบ ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง แล้วเห็นว่า จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่าเนื่องจากขณะเกิดเหตุเป็นเวลาากลางคืนทำให้พี่ชายของผู้ร้อง ไม่เห็นว่าผู้ใดเป็นคนยิง อีกทั้งกลุ่มบุคคลที่ร่วมเดินทางไปพร้อมกับพี่ชายของผู้ร้องก็ไม่ทราบและไม่เห็นว่าผู้ใดเป็นผู้ยิงพี่ชายของผู้ร้องและจากคำชี้แจงของสถานีตำรวจภูธรแม่ต๋อนที่แจ้งว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจเพียงแต่ใช้อาวุธปืนยิงขึ้นฟ้าเพื่อข่มขู่กลุ่มบุคคลที่กำลังจะหลบหนีเท่านั้น และไม่ทราบว่าผู้ใดเป็นคนยิง ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานดังกล่าวจึงไม่อาจยืนยันได้ว่าเหตุการณ์ที่พี่ชายของผู้ร้องถูกยิงนั้น เกิดขึ้นจากการกระทำของผู้ใด

แต่อย่างไรก็ตามเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า พนักงานสอบสวนทราบเหตุการณ์ที่พี่ชายของผู้ร้องถูกยิงได้รับบาดเจ็บแล้ว แต่ไม่ดำเนินการสืบสวนสอบสวน กลับรอที่จะให้ผู้เสียหายมาแจ้งความร้องทุกข์ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เสียหายไม่ได้รับการคุ้มครองสิทธิตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ให้การรับรองไว้ จึงถือได้ว่าพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรแม่ต๋อน ละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

กรม.จึงกำหนดให้มีมาตรการการแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อให้พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ในกรณีพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรแม่ต๋อน ไม่ดำเนินการสืบสวนสอบสวนในคดีที่พี่ชายของผู้ร้องถูกยิงได้รับบาดเจ็บ และขอทราบผลภายใน ๖๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับรายงานฉบับนี้

ทั้งนี้ ให้สำนักงาน กรม.ติดตามผลการดำเนินการ และพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ต่อไป